KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 290/83

af 2. februar 1983

om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af gødningsstoffer bestående af en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Amerikas Forenede Stater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3017/79 af 20. december 1979 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det europæiske økonomiske Fællesskab (1), ændret ved forordning (EØF) nr. 1580/82 (2), særlig artikel 11,

efter konsultation i det rådgivende udvalg, der er nedsat i henhold til nævnte forordning, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet indførte i 1981 ved forordning (EØF) nr. 349/81 (3) en endelig antidumpingtold på 6,5 % på importen af gødningsstoffer bestående af en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat (UAN) med oprindelse i Amerikas Forenede Stater;

den endelige antidumpingtold blev ikke pålagt UAN, eksporteret af Agrico, idet sidstnævnte blev anset for at have solgt til dumpingpriser, eller UAN fra visse andre eksportører, hvis pristilsagn blev godtaget ved Kommissionens afgørelse 81/35/EØF (4);

tre af disse selskaber trak siden deres pristilsagn tilbage, og efter at Kommissionen havde foretaget en yderligere undersøgelse af sagen, indførte Rådet en endelig antidumpingtold på den pågældende vare fra disse selskaber ved forordning (EØF) nr. 101/83 (5);

Kommissionens modtog også en anmodning indgivet af Comité Marché Commun de l'Industrie des Engrais Azotés et Phosphatés (CMC-Engrais) på vegne af fællesskabsproducenter, der tegner sig for næsten hele Fællesskabets produktion af den pågældende vare, om fornyet undersøgelse af forordning (EØF) nr. 349/81 og afgørelse 81/35/EØF om godtagelse af nævnte tilsagn; til støtte for denne anmodning blev der fremlagt beviser for, at de amerikanske eksportører igen eksporterede UAN til dumpingpriser, og at der som følge heraf forvoldtes væsentlig skade, hvilket blev anset for tilstrækkeligt til at begrunde en genoptagelse af proceduren; Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers* Tidende (6) om genoptagelse af antidumpingproceduren vedrørende indførslen i Fællesskabet af UAN, henhørende under NIMEXE-nummer ex 31.02-90 og med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og iværksatte en ny undersøgelse;

Kommissionen underrettede officielt eksportører og importører, som den vidste var berørt deraf, samt repræsentanter for eksportlandet;

Kommissionen gav de direkte berørte parter lejlighed til at give deres mening til kende skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt;

nogle af eksportørerne og importørerne gav deres mening til kende skriftligt og anmodede om og fik lejlighed til at blive hørt mundtligt;

for foreløbigt at fastslå, om der fandt dumping sted, indhentede og efterprøvede Kommissionen alle de oplysninger, den anså for nødvendige, og aflagde kontrolbesøg hos følgende:

EF-producenter:

— BASF Aktiengesellschaft, Ludwigshafen, Tyskland,

— Ruhr Stickstoff AG, Bochum, Tyskland,

— APC SA (Azote et Produits Chimiques), Paris, Frankrig,

— Compagnie Française de l'Azote (COFAZ), Neuilly sur Seine, Frankrig,

— Générale des Engrais, Neuilly sur Seine, Frankrig,

— Société Chimique de la Grande Paroisse, Paris, Frankrig,

— Nederlandsche Stikstof Maatschappij, Bruxelles,

— Unie van Kunstmestfabrieken BV, Utrecht;

EF-importører:

— Demufert SA, Bruxelles,

— Ferdis SA, Bruxelles;

Amerikanske eksportører:

— Agrico Chemical Company, Tulsa, Oklahoma,

— Transcontinental Fertilizer Company, Philadelphia, Pennsylvania;

(1) EFT nr. L 339 af 31. 12. 1979, s. 1.
(2) EFT nr. L 178 af 22. 6. 1982, s. 9.
(3) EFT nr. L 39 af 12. 2. 1981, s. 4.
(4) EFT nr. L 39 af 12. 2. 1981, s. 35.
(5) EFT nr. L 15 af 19. 1. 1983, s. 1.
(6) EFT nr. C 179 af 16. 7. 1982, s. 4.

Kommissionen fastsatte midlertidigt den normale værdi på grundlag af de hjemmemarkedspriser, som blev opgivet af Agrico, der som eneste producent eksporterede til EF, og som fremlagde tilstrækkelige beviser vedrørende dette salg ; Kommissionen fandt det på grundlag af de fremlagte bevis godtgjort, at salget fandt sted til priser, som gav dækning for alle omkostninger, både faste og variable, der normalt påløber under produktionen ;

eksportpriserne blev fastsat på grundlag af de priser, der faktisk betaltes eller skulle betales for de pågældende varer ved eksportsalg til Fællesskabet ;

ved sammenligningen af den normale værdi og eksportpriserne tog Kommissionen i påkommende tilfælde hensyn til forskelle, som påvirkede prisernes sammenlignelighed, hvor krav herom kunne godtgøres på tilfredsstillende måde ; der blev foretaget justeringer for at tage hensyn til forskelle i salgsbetingelser samt forskelle med hensyn til koncentrationen af kvælstof i den pågældende vare ;

for at nå frem til det bedst egnede sammenligningsgrundlag tog Kommissionen højde for, at Agrico leverede ab terminal til næsten alle sine kunder i hjemlandet, og at disse oplagringsterminaler er beliggende i områder med stort forbrug og i de fleste tilfælde forsynes direkte fra fabrikken via rørledninger samt med lægtere eller lastbiler ;

Agrico betragtede omkostninger i forbindelse med driften af terminalerne som generalomkostninger, og der kunne derfor ikke indrømmes fradrag for disse omkostninger ; der blev imidlertid taget hensyn til omkostningerne ved transport af varen til terminalen, idet der blev foretaget tilsvarende justeringer for transportomkostninger fra fabrik til fob-trinnet stedet i forbindelse med eksportsalg ;

det fremgik af ovennævnte foreløbige undersøgelse, at der fandt dumping sted for så vidt angår Agricos eksport til Fællesskabet, samt at dumpingmargenen var lig med det beløb, hvormed den fastsatte normale værdi oversteg priserne ved eksport til Fællesskabet ;

den vejede gennemsnitsmargen for Agrico var 4,14 % ;

hvad angår de skadelige virkninger viste Kommissionens undersøgelse, at Agricos eksport til Fællesskabet steg med 203 % i de første fire måneder af 1982, i forhold til 1981, samt at al eksport i 1982 blev foretaget til dumpingpriser i modsætning til eksporten i 1981, hvor dette ikke var tilfældet ; dumpingimporten fra Agrico i 1982 tegnede sig på årsbasis for ca. 9 % af Fællesskabets forbrug ; denne dumpingimport udgjorde sammen med dumpingimporten fra de tre selskaber, der havde trukket deres pristilsagn tilbage, og som Kommissionen derfor havde inddraget i en undersøgelse, ca. 21 % af Fællesskabets forbrug i 1982 ;

de priser, der betaltes for de pågældende varer i Fællesskabet, lå betydeligt under fællesskabsproducenternes priser ;

dette medfører, at den pågældende erhvervsgren i Fællesskabet fortsat lider tab ved salg af UAN ;

det blev undersøgt, om der forvoldtes skade af andre faktorer, og det fremgår af de beviser, Kommissionen har til rådighed, at visse fællesskabsproducenter i Nederlandene er gået ind på markedet og navnlig har øget deres salg af UAN i Frankrig ; det fremgik imidlertid af undersøgelsen, at disse producenters lave priser, der betød store tab, skyldtes konkurrencen med de importerede varer til dumpingpriser ; de skadelige virkninger af dumpingimporten har derfor ramt producenter i hele Fællesskabet, og de berørte eksportørers og importørers påstand om, at den skade, der forvoldtes de franske og tyske producenter, udelukkende var et resultat af andre fællesskabsproducenters øgede salg af UAN, kan ikke godtages ;

de berørte eksportører og importører hævdede endvidere, at de franske producenter, som tegner sig for 43 % af Fællesskabets produktion af UAN, ikke kunne anses for at have lidt skade i betragtning af den af den franske økonomi- og finansminister trufne beslutning om konkurrencevilkårene, offentliggjort i det franske Bulletin Officiel de la Concurrence et de la Consommation af 12. december 1981, ifølge hvilken der kræves en ændring af visse aspekter i de franske producenters prispolitik vedrørende bl.a. kvælstofholdige gødningsstoffer ; de påstod endvidere, at det ikke svækkede betydningen af denne beslutning, at den både omhandler faste (hovedsagelig ammoniumnitrat) og flydende (UAN) kvælstofholdige gødningsstoffer, eftersom ammoniumnitrat og UAN faktisk er samme vare ; under undersøgelsen indhentede og efterprøvede Kommissionen ; imidlertid oplysninger om produktion og afsætningen af UAN, og disse oplysninger gjorde det klart muligt at foretage en særskilt identifikation af den pågældende vare ; Kommissionen finder det godtgjort, at den i undersøgelsesperioden modtog korrekte oplysninger vedrørende den særlige situation

for Fællesskabets producenter af UAN; Kommissionen er på baggrund af disse oplysninger overbevist om, at dumpingimporten af UAN fra de pågældende selskaber har forvoldt Fællesskabets producenter, herunder også de franske, væsentlig skade; Kommissionen finder ikke, at der er noget modsætningsforhold mellem denne konstatering af skade i forbindelse med UAN og de franske myndigheders beslutning, der omhandler franske gødningsstofproducenters holdning til et meget større udvalg af både phosphor- og kvælstofholdige gødningsstoffer;

Kommissionen modtog med henblik på at nå et foreløbigt resultat af den fornyede undersøgelse ikke nye bevisligheder vedrørende andre amerikanske eksportørers salg af UAN til Fællesskabet end Agrico og havde derfor ikke grund til at ændre sit synspunkt, nemlig at det var nødvendigt fortsat at anvende den eksisterende told for at afbøde de skadelige virkninger og forhindre gentagelser;

Kommissionen modtog ingen henvendelser fra forbrugere i Fællesskabet; fællesskabsforbrugernes interesser er i alle tilfælde ikke i det lange løb tjent med en erhvervsgren; der svækkes eller inskrænkes på grund af vedvarende dumping; under disse omstændigheder er det for at beskytte Fællesskabets interesser nødvendigt at indføre en midlertidig antidumpingtold på gødningsstoffer bestående af en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Amerikas Forenede Stater og eksporteret af Agrico; tolden bør i betragtning af den forvoldte skades omfang være lig med den konstaterede dumpingmargen;

der bør fastsættes en tidsfrist, inden for hvilken de berørte parter kan give deres mening til kende og anmode om at blive hørt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en midlertidig antidumpingtold på gødningsstoffer bestående af en opløsning af urinstof og ammoniumnitrat, henhørende under pos. ex 31.02 C i den fælles toldtarif, svarende til NIMEXE-nummer ex 31.02-90 og eksporteret af Agrico Chemical Company, Tulsa, Oklahoma.

2. Tolden fastsættes til 4,14 % af den toldværdi, der fastlægges i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1224/80 af 28. maj 1980 om varers toldværdi [1].

3. Gældende bestemmelser for toldafgifter finder anvendelse på denne told.

4. De i stk. 1 omhandlede varers overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af sikkerhedsstillelse svarende til det midlertidige toldbeløb.

Artikel 2

De berørte parter kan inden for en frist på en måned fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden give deres mening til kende og anmode om at blive hørt af Kommissionen, jf. dog artikel 7, stk. 4, litra b) og c), i forordning (EØF) nr. 3017/79.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den finder anvendelse i fire måneder, medmindre Rådet træffer, endelige foranstaltninger inden udløbet af denne periode, jf. artikel 11, 12 og 14 i forordning (EØF) nr. 3017/79.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. februar 1983.

På Kommissionens vegne

Wilhelm HAFERkAMP

Næstformand

[1] EFT nr. L 134 af 31. 5. 1980, s. 1.